NORAKSTS

Lieta Nr. A42415606;
A-375-08/9

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2008.gada 5.jūnijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese L.Andersone,
piedaloties pieteicējas biedrības „Vides aizsardzības klubs" pārstāvjiem *K.M.* un *O.B.*, atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Vides pārraudzības valsts biroja pārstāvjiem Jānim Vaitam un Indrai Kramzakai, trešās personas SIA „CEMEX" pārstāvjiem *S.K.* un *A.H.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja biedrības „Vides aizsardzības klubs" pieteikumu par Vides pārraudzības valsts biroja 2006.gada 10.maija lēmuma Nr.31s atcelšanu.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

[1] Vides pārraudzības valsts birojs, izskatot biedrības „Vides aizsardzības klubs" iesniegumu par Valsts vides dienesta Liepājas reģionālās vides pārvaldes 2006.gada 20.februārī izsniegtās atļaujas LIT-21-18 A SIA „CEMEX" apstrīdēšanu, 2006.gada 10.maijā pieņēma lēmumu Nr.31s (turpmāk arī - Lēmums), ar kuru atstāja spēkā Valsts vides dienesta Liepājas reģionālās vides pārvaldes 2006.gada 20.februārī izsniegto A kategorijas atļauju piesārņojošai darbībai Nr.LIT-21-18A (turpmāk arī – Atļauja) SIA „CEMEX".

Lēmums pamatots ar turpmāk minētiem argumentiem.

[1.1] Iebildums par SIA „CEMEX" pāreju uz petrokoksa un akmeņogļu izmantošanu ražošanas procesā ir nepareizs, jo SIA „CEMEX" akmeņogles un petrokoksu kā kurināmo izmantoja jau iepriekšējās atļaujas Nr.LIT-21-002 darbības laikā.

[1.2] Nav pamatoti iebildumi par to, ka SIA „CEMEX" nenodrošina emisiju datu pieejamību sabiedrībai, jo tiek sastādīts un vienreiz gadā Latvijas Vides, ģeoloģijas un hidrometeoroloģijas aģentūrai iesniegts pārskats, kurā ietverta informācija par sadedzināto atkritumu daudzumu (norādot atkritumu kategorijas), par emisiju gaisā un ūdenī, par monitoringa rezultātiem un salīdzinājumu ar normatīvo aktu un atļaujas prasībām. Minētais pārskats ir publiski pieejams internetā, kā arī to iespējams iegūt rakstiski pieprasot no Latvijas Vides, ģeoloģijas un hidrometeoroloģijas aģentūras.

[1.3] SIA „CEMEX” cementa ražošanas procesā neveidojas notekūdeņi no ražošanas procesa Ministru kabineta 2001.gada 17.jūlija noteikumu Nr.323 „Prasības atkritumu sadedzināšanai un atkritumu sadedzināšanas iekārtu darbībai” izpratnē, jo nevienai no notekūdeņu veidošanās vielām nav saskares ar izplūdes gāzēm.

[1.4] Atļaujā ietvertās prasības attiecībā uz SIA „CEMEX” piesārņojošo darbību atbilst likumam „Par piesārņojumu”, Ministru kabineta 2007.gada 9.jūlija noteikumiem Nr.294 „Prasības kādā piesakāmas A, B un C kategorijas piesārņojošas darbības un izsniedzamas atļaujas A un B kategorijas piesārņojošo darbību veikšanai atļaujas” (turpmāk arī – Noteikumi Nr.294), Ministru kabineta 2001.gada 17.jūlija noteikumiem Nr.323 „Prasības atkritumu sadedzināšanai un atkritumu sadedzināšanas iekārtu darbībai” (turpmāk arī – Noteikumi Nr.323), Ministru kabineta 2003.gada 21.oktobra noteikumiem Nr.588 „Noteikumi par gaisa kvalitāti” (turpmāk arī – Noteikumi Nr.588). Izņēmums ir:

1) atļaujas nosacījumos nav izvirzīts nosacījums dioksīnu un furānu mērījumu veikšanai atbilstoši tiesību normu prasībām;

2) nav izvirzīta prasība, kas nosaka, ja iekārtas nominālā jauda (visu iekārtas sadedzināšanas jaudu summa atbilstoši iekārtas konstrukcijai un atkritumu daudzums, ko var sadedzināt stundas laikā) pārsniedz divas tonnas stundā, operators katru gadu iesniedz pārskatu Latvijas Vides, ģeoloģijas un hidrometeoroloģijas aģentūrai, kas ievieto minēto pārskatu savā interneta mājas lapā, tomēr SIA „CEMEX” jau pilda šo prasību.

[1.5] Atbilstoši SIA „CEMEX” iesniegumā un Stacionāro piesārņojuma avotu emisijas limita projektā ietvertajiem izkliedes aprēķinu rezultātiem, gaisa kvalitātes rādītāji atbilst iepriekšminēto tiesību normu prasībām.

[2] 2006.gada 13.jūnijā biedrība „Vides aizsardzības klubs” (turpmāk arī – pieteicēja) iesniedza Administratīvajā rajona tiesā pieteikumu par Vides pārraudzības valsts biroja (turpmāk arī – atbildētājs) 2006.gada 10.maija lēmuma Nr.31s atcelšanu.

Pieteikums pamatots ar turpmāk minētiem argumentiem.

[2.1] Pieteicēja uzskata, ka SIA „CEMEX” izdotā Atļauja ir atceļama vai nozīmīgi labojama. Ir jāsaīsina Atļaujas darbības termiņš līdz 2007.gada 31.oktobrim vai Atļaujā tieši jānosaka termiņu, kurā SIA „CEMEX” pāriet uz labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem (turpmāk arī – Labākajiem tehniskajiem paņēmieniem) atbilstošu ražošanu. Termiņš līdz 2011.gadam, kas minēts Atļaujā ir neloģisks un var radīt sekas videi, ja SIA „CEMEX” rīkotos tikai saskaņā ar izdoto Atļauju. Atļaujā jāiekļauj atsaucas uz Eiropas Padomes direktīvas 96/61/EC „Integrētā piesārņojuma un novēršanas un kontroles direktīva” (turpmāk arī direktīva 96/91/EC) cementa rūpniecības „BREF" dokumentu *(http://eippcb.jrc.es->activities-> Cement and Lime Manufacluring industries BREF).* Atļaujā

jāvērš uzmanība uz direktīvas 96/61/EC cementa rūpniecības „BREF" dokumentā minētajām slāpekļa oksīdu NOx filtrēšanas tehnoloģijām (tādām kā selektīvā katalītiskā reducēšanas (SCR) metodi un selektīvā nekatalītiskā reducēšanas (SNCR) metode), ražošanas procesiem un to monitoringu, lai maksimāli samazinātu smago metālu izplūdi.

[2.2] Atbildētājam, ievērojot plānoto kaulu miltu dedzināšanas uzsākšanu, jāuzdod SIA „CEMEX" izstrādāt emisiju limita projektu, un Atļaujā jāiekļauj atsauce uz Ministru kabineta 2007.gada 27.jūlija noteikumu Nr.626 „Noteikumi par piesārņojošas darbības izraisīto smaku noteikšanas metodēm, kā arī kārtību, kādā ierobežo šo smaku izplatīšanos" (turpmāk arī – Noteikumi Nr.626) 12.pantu. Līdz Atļaujas atbilstīgai papildināšanai atbildētājam jāsvītro no Atļaujas iespēju dedzināt kaulu miltus. Kaulu miltu apritei Atļaujā jāiekļauj atsauce uz Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1774/2002 (2002. gada 3. oktobris), ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kuri nav paredzēti cilvēku uzturam (turpmāk arī Regula (EK) Nr.1774/2002), noteikumiem un Civillikumā dotajām aizsardzības tiesībām, piemēram 1039. un 1087. panta kārtībā.

[2.3] Atbildētājam jārekomendē piesārņojošās darbības veicējam izmantot labākās no plašā Labāko tehnisko paņēmienu klāsta, lai maksimāli samazinātu gaisa piesārņojuma emisijas.

[2.4] Jārekomendē operatoram sekot citu valsts iestāžu (Sabiedrības veselības aģentūra, Latvijas vides aģentūra, Valsts Meža dienests) paveiktajam vides monitoringa jomā, un, ja nepieciešams, rast iespēju papildināt gaisa piesārņojuma (benzola) monitoringu ar cieto daļiņu PM10 monitoringu, bet biomonitoringu (piemēram koku defoliāciju, briofītos (sūnās)) ar ikgadēju pētījumu par bioloģisko piesārņojumu (piemēram treknajās zivīs, mātes pienā, bērnu asinīs, matos) Brocēnos, Saldū un šo apdzīvoto vietu apkārtnē cementa rūpnīcas ietekmes zonā, kamēr tiek atļauta akmeņogļu, riepu, kaulu miltu, impregnētas koksnes, gudrona dedzināšana. Atbildētājam uzdodams monitoringa rezultātus, kopā ar enerģijas efektivitātes palielināšanas un materiālu plūsmas bilanci un apstrīdamās Atļaujas noteikumiem, pievienot uzņēmuma gada pārskatam, un ņemt vērā darbības pilnveidošanā.

[3] 2006.gada 28.jūnijā Administratīvajā rajona tiesā saņemti atbildētāja paskaidrojumi, kuros tas pieteikumu neatzīst, balstoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem. Atbildētājs vērš uzmanību uz to, ka pieteikumā tiesai ietvertās trīs prasības un to argumentācija netika izvirzītas, pieteicējam 2006.gada 21.martā, apstrīdot Vides pārraudzības valsts birojā Atļauju. Atbildētājs paskaidro zemāk norādīto:

[3.1] Pieteicējas prasība saīsināt Atļaujas darbības termiņu līdz 2007.gada 31.oktobrim kvalificējama kā neatbilstoša likumam „Par piesārņojumu" un Noteikumiem Nr.294. Izdotā Atļauja, pretēji pieteicējas

apsvērumiem, neatbrīvo operatoru no tiesību normu ievērošanas pienākuma.

[3.2] Atbildētājs nepiekrīt pieteicējas viedoklim par konkrētu Labāko tehnisko paņēmienu noteikšanu SIA „CEMEX" darbībai, jo likuma „Par piesārņojumu" 31.panta otrajā daļā noteikts, ka A kategorijas atļaujas nosacījumus pamato ar labāko pieejamo tehnisko paņēmienu lietošanu, nenosakot konkrētu izmantojamās tehnoloģijas veidu, bet ņemot vērā attiecīgās iekārtas tehniskos raksturlielumus, tās ģeogrāfisko izvietojumu un vides apstākļus.

Izvēloties Labāko tehnisko paņēmienu, jāņem vērā arī to ieviešanas un lietošanas potenciālās izmaksas, kā arī attiecīgās iekārtas tehniskie raksturlielumi, tās ģeogrāfiskais izvietojums un vides apstākļi. Līdz ar to, ne Vides valsts dienesta Liepājas reģionālajai vides pārvaldei, ne Vides pārraudzības valsts birojam nav tiesību Atļaujā noteikt konkrētu izmantojamās tehnoloģijas veidu, kā to pieprasa pieteicēja.

[3.3] Atbildētājs uzskata par nepamatotiem pieteicējas argumentus par selektīvo katalītisko reducēšanas (SCR) metodi un selektīvo nekatalītisko reducēšanas (SNCR) metodi. Šīs metodes nevar tikt uzskatītas par filtrēšanu, jo filtrēšanas pamatā ir šķidrumu vai gāzu laišana caur filtru, lai atdalītu nešķīstošās cietās daļiņas. Selektīvās katalītiskās reducēšanas (SCR) metodes un selektīvās nekatalītiskās reducēšanas (SNCR) metodes pamatā ir ķīmisku reaģentu pievadīšana ar mērķi reducēt slāpekļa oksīdus (NOx) līdz slāpeklim (Ni). Tādējādi ir nepamatots pieteicējas pieņēmums, ka, pielietojot minētās metodes, samazināsies smago metālu emisijas.

[3.4] Pieteicējas prasība par emisiju limita projektu izstrādi nav pamatota. Pieteicēja nav piedalījusies ar saviem priekšlikumiem Atļaujas uzlabošanā Atļaujas izsniegšanas procesā.

[3.5] Atļaujā nav jāiekļauj speciāli nosacījumi kaulu miltu sadedzināšanai, jo ņemot vērā sadedzināšanas režīmu (temperatūru, uzturēšanās laiku krāsnī) un kaulu miltu sastāvu (organiskas izcelsmes materiāls bez toksiskiem piemaisījumiem), sadedzināšanas rezultātā nenotiek smago metālu un citu kaitīgu elementu emisijas gaisā.

[3.6] Pieteicējas prasība Atļaujā iekļaut rekomendācijas ir nepamatota, jo A un B kategorijas atļaujas piesārņojošai darbībai tiek izsniegtas saskaņā ar likumu „Par piesārņojumu" un Noteikumiem Nr.294. Minētās tiesību normas nedod atbildētājam tiesisku pamatu Atļaujā ietvert rekomendācijas. Rekomendācijai pēc būtības ir ieteikuma raksturs un tai nav saistoša juridiska spēka.

[4] 2006.gada 14.septembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemti pieteikuma papildinājumi.

[4.1] Pieteicēja lūdz uzdot atbildētājam rekomendēt SIA „CEMEX" Noteikumu Nr.294 51.punktā noteiktajā termiņā līdz 2007.gada 31.oktobrim veikt pasākumus, lai ražošanas process notiktu izmantojot

tikai Labākos tehniskos paņēmienus. Līdz Labāko tehnisko paņēmienu ieviešanai būtu ieteicams veikt sekojošus pasākumus: 1) samazināt ražošanas jaudu; 2) lietot ekoloģiski tīrāku degvielu; 3) veikt citus pasākumus putekļu un smago metālu izmešu apjoma samazināšanai.

[4.2] Pieteicēja lūdz tiesas atsevišķu skaidrojumu par to: 1) vai valsts iestādes un to amatpersonas nodrošinājušas piesārņojošā objekta darbības atbilstību likumam „Par piesārņojumu", Noteikumiem Nr.294, Noteikumiem Nr.323, Noteikumiem Nr.588; 2) vai konkrētajā gadījumā ir attaisnojusies sabiedrības paļāvība uz valsts iestāžu godprātību un atbilstošu savu pienākumu veikšanu.

[4.3] Pieteicēja lūdz respektēt un ievērot likumā „Par piesārņojumu" un Noteikumos Nr.294 noteikto, norādot, ka novecojušu tehnoloģiju lietošana Latvijas ražotnē vienam no pasaules cementa ražošanas līderiem nav pamatota un attaisnojama.

[4.4] Pieteicēja ir nobažījusies, ka, atstājot Atļauju spēkā, tiks pieļauts precedents daļēji piemērot likumu „Par piesārņojumu" un Noteikumus Nr.294, Noteikumus Nr.323, Noteikumus Nr.588, kuros integrētas direktīvas 96/61/EC prasības.

[4.5] Pieteicēja uzskata, ka SIA „CEMEX" varētu izpildīt likumā „Par piesārņojumu", Noteikumos Nr.294, Noteikumos Nr.323 un Noteikumos Nr.588 ietvertās prasības, ja: 1) samazinātu ražošanas jaudu; 2) kā kurināmo izmantotu dabas gāzi.

Bez tam pieteicēja uzskata, ka Atļaujā iekļaujamas rekomendācijas: 1) iespēju robežās veikt veselības uzlabošanas un profilakses pasākumus iedzīvotājiem; 2) uzņemties iniciatīvu monitoringa infrastruktūras izveidē objekta tiešās ietekmes zonā.

[5] 2007.gada 29.novembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemti pieteikuma grozījumi un papildinājumi.

[5.1] Izsniedzot Atļauju, iestādei bija pienākums ietvert likuma „Par piesārņojumu" un Noteikumu Nr.294 nosacījumus attiecībā uz Labāko tehnisko paņēmienu ieviešanas obligātumu un jānorāda Noteikumu Nr.294 51.punktā minētais termiņš to ieviešanai – līdz 2007.gada 31.oktobrim.

[5.2] Izsniedzot Atļauju, iestādei tajā bija jāietver nosacījumi attiecībā uz izmešu un emisiju atļautajiem apjomiem, kas ar 2007.gada 31.oktobri pilnībā atbilstu Labākajiem tehniskajiem paņēmieniem.

[5.3] Satversme aizsargā ikviena tiesības dzīvot labvēlīgā vidē. Atļaujas nosacījumi nenodrošina reālu atmosfēras piesārņojuma samazināšanos un gaisa kvalitātes uzlabošanos, bet tieši pretēji – pieļauj putekļu izmešu apjoma palielināšanos. Ņemot vērā, ka Atļaujā ietvertais putekļu emisiju apjoms neatbilst direktīvas 96/61/EC prasībām, Atļauja uzskatāma par prettiesisku.

[5.4] Atļaujā netiek precizēta prasība sniegt informāciju sabiedrībai par nepārtrauktiem vidējo diennakts putekļu emisiju mērījumiem un

sadedzināt mazāk par trim tonnām atkritumu stundā, vai precizēt cik procentuāli daudz siltuma radīsies no bīstamo atkritumu sadedzināšanas.

[5.5] Atļaujā ietvertie nosacījumi neatbilst Labākajiem tehniskajiem paņēmieniem, jo nav detalizētas atsauces uz Labākajiem tehniskajiem paņēmieniem, nav raksturots enerģijas patēriņš un iespējas to samazināt. Direktīvas 96/61/EC cementa rūpniecības „BREF" dokumentā par Labāko tehnisko paņēmienu cementa klinkera ražošanā nosaukta sausā ražošanas procesa tehnoloģiju.

[5.6] Atļaujā ir ietverta objekta jaudas ievērojama palielināšana. Ar to saistīts ievērojams putekļu izmešu pieaugums – līdz 8,7%. Šāds palielinājums atbilst jaunas un būtiski izmainītas ražotnes (stingrāku) emisijas līmeņu piemērošanai Atļaujā. Atļaujā nepamatoti netiek piemērots jauna objekta izmešu apjoma līmenis. Pieteicēja lūdz atbildētājam uzdot SIA „CEMEX" precizēt, vai kopējais piesārņojums Saldus rajonā ļaus baudīt apkārtnes iedzīvotājiem no putekļiem brīvu gaisu.

[5.7] Atļaujā nav skaidra un pārskatāma informācija par emisiju ūdenī un difūzā piesārņojuma gruntsūdeņos ietekmi uz dabu un cilvēkiem, atbilstoši likumam „Par piesārņojumu", Noteikumiem 294 un Noteikumiem 323. Netiek precizēts šo izmešu daudzums salīdzinot ar vidējo Labāko tehnisko paņēmienu cementa ražošanas praksi citās valstīs. Nav norādīti plānotie pasākumi izmešu ūdenī un noplūdes gruntsūdeņos samazināšanai.

[5.9] Atļaujā nav norādīts no sadedzināmo atkritumu daudzums degvielas plūsmā, līdz ar to nav iespējams veikt masas bilances vienādojumu.

[5.10] SIA „CEMEX" ir uzsākusi jaunas rūpnīcas izbūvi, kurā paredzēta sausā ražošanas procesa tehnoloģija un tiks ieviesti visi Labākie tehniskie paņēmieni. Minētā rūpnīca tiks nodota ekspluatācijā 2008.gada nogalē. No minētā izriet, ka līdz šim laikam SIA „CEMEX" neplāno ieviest Labākos tehniskos paņēmienus, tādējādi pārkāpjot likuma „Par piesārņojumu" un Noteikumu Nr.294 prasības.

[5.11] SIA „CEMEX" finansiālās iespējas ir pietiekamas, lai, ņemot vērā samērojamību un lietderību, nodrošinātu ražošanas procesa atbilstību Labākajiem tehniskajiem paņēmieniem, kā arī likuma „Par piesārņojumu" un Noteikumu Nr.294 prasībām.

[6] 2008.gada 8.aprīlī Administratīvajā rajona tiesā saņemts trešās personas SIA „CEMEX" paskaidrojums par pieteicējas pieteikuma grozījumiem, kurā ietverti sekojoši apsvērumi.

[6.1] Pieteicēja nepamatoti norādījusi, ka Atļaujā bija jāietver nosacījumus attiecībā uz Labākajiem tehniskajiem paņēmieniem. Saskaņā ar likumu „Par piesārņojumu" un Noteikumiem Nr.294, A kategorijas atļaujā nav jānosaka konkrēti izmantojamās tehnoloģijas veidi.

[6.2] SIA „CEMEX" atbilstoši likumam „Par piesārņojumu" un Noteikumiem Nr.294, Atļaujas sagatavošanas brīdī iesniedza iestādei informāciju par jau ieviestajiem Labākajiem tehniskajiem paņēmieniem. Ieviestie Labākie tehniskie paņēmieni iekļauti Atļaujas B sadaļā. Labākie tehniskie paņēmieni ir tādu tehnoloģiju lietošana, kas dotajā brīdī ir pieejamākas un labākas konkrētajam operatoram, lai nodrošinātu emisiju samazināšanu līdz noteiktajām robežvērtībām.

[6.3] Noteikumos Nr.294 ietvertais termiņš nenozīmē, ka pēc šī datuma operatoriem vairs nav pienākums ieviest citus Labākos tehniskos paņēmienus – šāds pienākums ir nepārtraukts, veicot piesārņojošo darbību.

[6.4] Pienākums lietot Labākos tehniskos paņēmienus operatoram, kurš veic A kategorijas piesārņojošu darbību, izriet no likuma „Par piesārņojumu" un Noteikumiem Nr.294. SIA „CEMEX" iestādei iesniedzis pilnu informāciju par Labākajiem tehniskajiem paņēmieniem. Izvērtējot SIA „CEMEX" iesniegto informāciju par Labākajiem tehniskajiem paņēmieniem, iestāde balstījusies uz direktīvas 96/61/EC cementa rūpniecības „BREF" dokumentā ietverto informāciju.

[6.5] Labāko tehnisko paņēmienu skaits ir mērāms vairākos desmitos un pilnā apjomā tos nav īstenojusi neviena rūpnīca pasaulē. Minētie paņēmieni nav obligāti piemērojami visām iekārtām. Izvērtējot Labākos tehniskos paņēmienus ir jāņem vērā to pieejamība konkrētam operatoram un labums vides aizsardzībai.

[6.6] Atļaujā iekļauta pāreja no slapjās procesa tehnoloģijas uz sauso līdz 2009.gadam. Ne direktīvā 96/61/EC, ne likumā „Par piesārņojumu", ne Noteikumos Nr.294 nav minēts, ka slapjā procesa tehnoloģiskais paņēmiens ir sliktāks par sauso un, ka slapjā procesa krāsnis būtu jāslēdz. SIA „CEMEX" tehnoloģiju modernizācijas process uzsākts jau 2005.gadā.

[6.7] Saskaņā ar direktīvas 96/61/EC cementa rūpniecības „BREF" dokumentu jaunajām rūpnīcām un būtiski modernizētām ražotnēm Labākais tehniskais paņēmiens ir cementa klinkera ražošana sausā procesa krāsnīs ar daudzpakāpju priekšsildītāju un priekškalcinētāju. Eiropā pakāpeniski notiek slapjā procesa krāšņu pārveidošana – modernizācija, atbilstoši katra operatora tehniskām un ekonomiskām iespējām, kas atbilst Labāko tehnisko paņēmienu būtībai. SIA „CEMEX" jaunā sausā procesa cementa rūpnīca tiks nodota ekspluatācijā 2009.gada janvārī.

[6.8] Atļaujā noteikta pieļaujamā emisiju robežvērtība 50 mg uz kubikmetru. Pretēji pieteicējas norādītajam, minētā robežvērtība atbilst direktīvas 96/61/EC, Noteikumu Nr.323 un Noteikumu Nr.588 prasībām. SIA „CEMEX" darījis visu iespējamo un ieviesis Labākos tehniskos paņēmienus. Putekļu emisijas rūpnīcā uz 2008.gada 1.janvāri ir samazinātas zem 50 mg uz kubikmetru.

[6.9] Uzņēmumā kā pamatkurināmais tiek izmatots petrokokss, dabasgāze un akmeņogles, tos apvienojot ar dažādiem alternatīvajiem kurināmajiem, starp kuriem ir arī bīstamie atkritumi. Šī alternatīvā kurināmā kopapjoms gadā ir 12 000 tonnu, kā rezultātā tiek saražots tikai 10,62% no klinkera ražošanai izmantojamā siltuma.

[6.10] Nepamatots ir pieteicējas apgalvojums, ka palielinot cementa ražošanas apjomu par 8,7% pieaugs izmešu apjoms. Minētais pieaugums attiecināms tikai uz klinkera ražošanas pieaugumu, kas saistīts ar iepriekšējām investīcijām klinkera krāsns rekonstrukcijā. Rekonstrukcija un modernizācija ir ļāvusi par 7,8% samazināt kurināmā patēriņu uz vienu saražotā klinkera tonnu – un līdz ar to arī izmešus gaisā. Elektrofiltru remonts ļāvis 2007.gadā samazināt putekļu emisijas trīs reizes salīdzinot ar 2006.gadu. Putekļu emisijas vai klinkera krāsns jaudas palielināšana nav uzskatāma par būtiskām izmaiņām direktīvas 96/61/EC un likuma „Par piesārņojumu" izpratnē.

[6.11] Cementa ražošanā neveidojas notekūdeņi no ražošanas procesa, un tas ir viens no iemesliem, kāpēc pasaulē un Eiropas Savienībā cementa ražotnēm ir priekšrocības vairāku atkritumu veidu utilizācijā.

Nav patiess pieteicējas apgalvojums, ka Atļaujā trūkst informācijas par emisijām ūdenī un gruntsūdeņos. Atļaujā ir norādīta pamatinformācija par emisijām ūdenī, ietverts visu piesārņojošo vielu saraksts un norādīts notekūdeņu monitorings. Mērījumi emisijām ūdenī tiek veikti regulāri. Ikgadējā pārskatā par A kategorijas piesārņojošās darbības atļaujas nosacījumu izpildi ir atspoguļotas emisijas ūdenī.

[6.12] Paralēli jaunās rūpnīcas celtniecībai SIA „CEMEX" 2006. un 2007.gadā realizē vairākus vides uzlabošanas projektus: 1) separatora projekts; 2) aspirācijas iekārtas uzstādīšana cementa pildīšanai vagonos; 3) saiņotavas aspirācijas sistēmas modernizācija; 4) elektrofiltru kapitālremonts; 5) duļķu mitruma samazināšanas projekts.

[7] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis pieteikumā ietverto prasījumu uzturēja uz pieteikumā, kā arī pieteikuma papildinājumos un grozījumos norādītajiem apsvērumiem. Papildus pieteicējas pārstāvis uzsvēra, ka Atļaujas izsniegšanas gaitā netika pietiekami informēta un iesaistīta sabiedrība, un līdz ar to sabiedriskā apspriešana ir bijusi formāla.

Atbildētāja pārstāvis pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un paskaidrojumos norādītajiem motīviem.

Trešās personas pārstāvis pieteikumu uzskata par nepamatotu, balstoties uz tiesai iesniegtajos paskaidrojumos ietvertajiem apsvērumiem.

M o t ī v u d a ļ a

[8] Tiesa, izvērtējot lietas materiālus to kopsakarībā ar administratīvā procesa dalībnieku argumentiem un paskaidrojumiem, secina, ka pieteikums ir apmierināms un apstrīdētais Lēmums atceļams.

[9] Lietā konstatēti sekojoši būtiski faktiskie apstākļi:

[9.1] 2005.gada 2.decembrī laikrakstā „Latvijas Vēstnesis" Nr.193 (3351) publicēts sludinājums *(lietas 204.243.lpp.)* par SIA „CEMEX" Brocēnu cementa rūpnīcas jaunās atļaujas A kategorijas piesārņojošai darbībai sakarā ar būtiskām izmaiņām ražošanas tehnoloģijā sabiedrisko apspriešanu.

[9.2] 2006.gada 20.februārī Valsts vides dienesta Liepājas reģionālā vides pārvaldes izsniedza SIA „CEMEX" Brocēnu cementa rūpnīcai atļauju A kategorijas piesārņojošai darbībai Nr.LIT-21-18 A *(lietas 45. – 77.lpp.)*.

[9.3] 2006.gada 21.martā biedrība „Vides aizsardzības klubs" vērsās Vides pārraudzības valsts birojā ar iesniegumu *(lietas 11.lpp.)*, kurā apstrīdēja Valsts vides dienesta Liepājas reģionālās nodaļas SIA „CEMEX" izsniegto atļauju A kategorijas piesārņojošai darbībai Nr.LIT-21-18 A.

[9.4] 2006.gada 22.martā biedrība „Vides aizsardzības klubs" vērsās pie Vides pārraudzības valsts biroja ģenerāldirektora ar lūgumu *(lietas 10.lpp.)* izvērtēt Brocēnu cementa rūpnīcai (SIA „CEMEX") izsniegtajā piesārņojuma atļaujā noteikto limitu atbilstību Ministru kabineta noteiktajiem maksimālajiem apjomiem.

[9.5] 2006.gada 10.maijā Vides pārraudzības valsts birojs pieņēma lēmumu *(lietas 32. – 37.lpp.)* Nr.31s ar kuru: 1) atstāja spēkā Valsts vides dienesta Liepājas reģionālās vides pārvaldes 2006.gada 20.februāra atļauju A kategorijas piesārņojošai darbībai Nr.LIT-21-18 A SIA „CEMEX" Brocēnu cementa rūpnīcai; 2) uzdeva Valsts vides dienesta Liepājas reģionālās vides pārvaldei atļaujas C sadaļā iekļaut divus papildus nosacījumus.

[9.6] 2006.gada 23.maijā Valsts vides dienesta Liepājas reģionālā vides pārvalde pieņēma lēmumu *(lietas 94.lpp.)* Nr.153 ar kuru A kategorijas atļaujā piesārņojošai darbībai Nr.LIT-21-18 A iekļauti papildus nosacījumi par ikgadējā pārskata sagatavošanu un iesniegšanu Latvijas vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas aģentūrā un dioksīnu un furānu mērījumu veikšanu.

[10] Apstrīdētais lēmums pamatots ar likuma „Par piesārņojumu" 19.panta trešo daļu un 51.panta ceturto daļu, Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 13.pantu, 65.panta trešo daļu, 66.panta pirmo daļu un 81.panta otrās daļas 1. un 4.punktu, Ministru kabineta 2002.gada 9.jūlija noteikumu Nr.294 „Kārtība, kādā piesakāmas A, B un C kategorijas piesārņojošas darbības un izsniedzamas atļaujas A un B kategorijas piesārņojošo darbību veikšanai" 7.pielikumu.

[11] Vērtējot pieteikumu un lietas materiālus kopsakarā tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka SIA „CEMEX" Brocēnu cementa rūpnīca veic piesārņojošu darbību, un ka apstrīdētā Atļauja izsniegta esošās piesārņojošās darbības turpināšanai sakarā ar būtiskām izmaiņām uzņēmuma ražošanas tehnoloģijā.

Tāpat lietā nav strīda, ka SIA „CEMEX" Brocēnu cementa rūpnīca vairāku gadu garumā realizē apjomīgu investīciju un rūpnīcas modernizācijas programmu ar mērķi samazināt piesārņojošās darbības ietekmi uz vidi, kā arī paaugstināt ražošanas procesa efektivitāti.

Lietā ir strīds par to, ka: 1) A kategorijas atļaujas piesārņojošai darbībai Nr.LIT-21-18 A SIA „CEMEX" Brocēnu cementa rūpnīcai izsniegšanas procesā sabiedrība ir tikusi informēta un iesaistīta nepietiekami; 2) minētajā Atļaujā ietvertās prasības ir neatbilstošas tiesību normām.

[12] Vides pārraudzības valsts biroja Lēmums un Liepājas reģionālās vides pārvaldes 2006.gada 20.februāra lēmums, izdodot atļauju A kategorijas piesārņojošai darbībai Nr.LIT-21-18 A SIA „CEMEX" Brocēnu cementa rūpnīcai tika pieņemti vienas administratīvās lietas ietvaros un Liepājas reģionālās vides pārvaldes lēmums savu galīgo noformējumu ieguvis ar Vides pārraudzības valsts biroja 2006.gada 10.maija lēmumu Nr.31s, tādēļ tiesai jāizskata tikai prasījums par Vides pārraudzības valsts biroja Lēmuma atcelšanu.

[13] Vides pārraudzības valsts birojs, izskatot lietu par A kategorijas atļaujas Nr.LIT-21-18 A izdošanu vēlreiz pēc būtības, ir savācis visu nepieciešamo informāciju, lai pieņemtu attiecīgo lēmumu, kā arī noskaidrojis un izvērtējis procesa dalībnieku viedokļus un argumentus šajā lietā. Pieteicējas 2006.gada 21.marta un 22.marta iesniegumos uzstādītie jautājumi tika izvērtēti Vides pārraudzības valsts biroja pieņemtā Lēmuma faktu konstatācijas un iesnieguma izvērtējuma daļā.

Ņemot vērā, ka pārsūdzētais Lēmums par atļaujas izsniegšanu (precīzāk, pati Atļauja) ir administratīvais akts ar ilgstošu iedarbību un ka pieteikums neapšaubāmi vērsts uz Atļaujas tiesiskuma pārbaudi, un pieteicēja ir lūgusi atcelt Atļauju līdz ar tajā veiktajiem grozījumiem, tad tiesa atbilstoši procesuālās ekonomijas principam pārbauda Atļaujas tiesiskumu redakcijā, kādā tā pēc Vides pārraudzības valsts biroja apstrīdēšanas laikā izdarītajām izmaiņām ir šobrīd.

[14] Pieteicēja pieteikumā minējusi apsvērumus, ka atbildētājs izsniedzot Atļauju ir pārkāpis direktīvas 96/61/EC, kā arī citu Eiropas Savienības direktīvu prasības.

Saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 249.panta trešo daļu direktīvas ir saistošas tikai dalībvalstīm. Līdz ar to dalībvalsts pienākums ir ieviest direktīvas ar nacionālās likumdošanas palīdzību. Tādēļ direktīvām nepiemīt tiešā spēkā esamība, un tās nav tieši piemērojamas. Nav iespējama direktīvu tieša piemērojamība, kas ir nelabvēlīga fiziskām un juridiskām personām. Eiropas Kopienu tiesa līdz šim nemainīgi noliegusi direktīvu horizontālo tiešo piemērojamību. Šādu savu noliedzošo nostāju Eiropas Kopienu tiesa cita starpā pamato ar to, ka direktīvas attiecas uz dalībvalstīm, nevis uz atsevišķiem indivīdiem *(Gatawis S. Broks*

E. Bule Z. Eiropas tiesības. Rīga: Latvijas Universitāte, 2002, 81. – 83.lpp).

Vērtējot minēto kopsakarā ar citām tiesību normām prezumējams, ka Latvijas Republika kā Eiropas Savienības dalībvalsts no direktīvām izrietošās prasības vides aizsardzībā ir ietvērusi savās tiesību normās.

Kā izriet no Lēmuma pamatojuma, tad atbildētājs to izdodot ir balstījies uz Latvijas Republikas tiesību normām. No minētā izriet, ka pieteicējas apsvērumi ir nepamatoti, jo iestāde nevarēja tieši piemērot direktīvas pārkāpjot to prasības. Šāds pārkāpums ir iespējams vienīgi gadījumā, ja atbildētājs ir pārkāpis Latvijas Republikas tiesību normas, kurās ietvertas no direktīvām izrietošas prasības.

[15] Vairāki no pieteicējas argumentiem ir pakārtoti vienam būtiskākajam pieteicējas argumentam attiecībā uz sabiedrības iesaistīšanu Atļaujas izsniegšanas procesā.

[15.1] Latvijā, līdzīgi kā daudzās citās valstīs, tiesības dzīvot labvēlīgā vidē atzītas par cilvēka pamattiesībām. Saskaņā ar Satversmes 115. pantu valsts aizsargā šīs tiesības, sniedzot ziņas par vides stāvokli un rūpējoties par tās saglabāšanu un uzlabošanu. Minētā Satversmes norma, pirmkārt, valstij uzliek par pienākumu izveidot un nodrošināt efektīvu vides aizsardzības sistēmu. Otrkārt, tā indivīdam noteiktā kārtībā piešķir tiesības iegūt vides informāciju un līdzdarboties ar vides izmantošanu saistītu lēmumu pieņemšanas procesā.

Sabiedrībai ir tiesības saņemt vides informāciju un vides kvalitātes saglabāšanas nolūkos piedalīties sabiedriskajā apspriešanā. Savukārt publiskās varas subjektiem iepriekš minētās normas uzliek par pienākumu ne tikai veicināt un nodrošināt sabiedrības iesaistīšanu ar vides aizsardzību saistītu lēmumu pieņemšanā, bet arī, efektīvi informējot sabiedrību par tās tiesībām un iespējām saņemt vides informāciju un līdzdarboties lēmumu pieņemšanā, izvērtēt sabiedrības līdzdalības procesā izteiktos viedokļus. Obligātās, ar likumu noteiktās sabiedriskās apspriešanas galvenais mērķis ir nodrošināt, ka tiek pieņemts vislabākais iespējamais lēmums sabiedrības interesēs un katra cilvēka iebildumi tiek vērtēti un iespēju robežās taisnīgi ņemti vērā. Sabiedriskajai apspriešanai jākalpo diviem galvenajiem mērķiem: pirmkārt, iegūt informāciju, kas sekmētu pamatota un taisnīga lēmuma pieņemšanu, otrkārt, pārliecināt sabiedrību par to, ka tās izteiktie viedokļi tiek apspriesti *(Satversmes tiesas 2003. gada 14. februāra spriedums lietā nr. 2002-14-04).*

[15.2] 2002.gada 18.aprīlī Saeima ratificēja Orhūsas konvenciju, kuras 6.pants „Sabiedrības dalība lēmumu pieņemšanā par īpašām darbībām" sevišķu uzmanību pievērš ieinteresētās sabiedrības savlaicīgai un efektīvai informēšanai.

[15.3] Direktīvas 96/61/EC 6.panta 3.punktā noteikta dalībvalstu detalizētāki reglamentēta sabiedrības iesaistīšana. To veido divas daļas:1)

sabiedrības informēšanas, kuru veic iestāde, noteikta termiņa laikā padarot sabiedrībai pieejamu iesniegumu atļaujas piešķiršanai, kā arī saskaņā ar direktīvas 5.pantu ievākto informāciju; 2) sabiedrības uzklausīšana, kas nozīmē sabiedrības tiesības izteikties pirms atļaujas piešķiršanas *(Meserščmits K. Meiere S. Ūsiņa E. Eiropas vides tiesības. Rīga: Latvijas Universitāte 2003, 106. – 107.lpp.)*

[15.4] Valsts pārvaldes galvenie principi, kas regulē administratīvo diskrecionāro varu, prasa, lai ieinteresētajai sabiedrībai tiktu dota patiesa iespēja izteikt savu viedokli un tikt uzklausītai, pirms tiek pieņemts galīgais lēmums, kas var iespaidot tās tiesības vai intereses *(Lambrechts C., Public Participation in Environmental Decisions // European Environmental Law; ed. Gerd Winter, Dartmouth, 1996, p. 95)*.

[15.5] Likuma „Par piesārņojumu" 25.panta pirmā daļa noteic, ka atļauju piesārņojošas darbības uzsākšanai, turpināšanai vai būtiskai izmaiņai izsniedz, ja operators ir iesniedzis iesniegumu atbilstoši šajā likumā un citos normatīvajos aktos noteiktajām prasībām. Šī paša likuma otrās daļas 3.punkts noteic A vai B kategorijas atļauju piesārņojošas darbības uzsākšanai, turpināšanai vai būtiskai izmaiņai izsniedz, ja papildus šā panta pirmās daļas nosacījumam ir sniegta informācija sabiedrībai un dots pietiekami ilgs termiņš sabiedrības priekšlikumu iesniegšanai par piesārņojošas darbības uzsākšanu, turpināšanu vai izmaiņu — gadījumos, kad saskaņā ar normatīvajiem aktiem ir noteikta sabiedrības līdzdalība lēmuma pieņemšanā.

[15.6] Ministru kabineta 2002.gada 9.jūlija noteikumos Nr.294 „Kārtība, kādā piesakāmas A, B un C kategorijas piesārņojošas darbības un izsniedzamas atļaujas A un B kategorijas piesārņojošo darbību veikšanai" (turpmāk – Noteikumi Nr.294) 30.punkts noteic, ka septiņu dienu laikā pēc tam, kad pārvaldē pieņemts iesniegums darbības uzsākšanai, esošās darbības turpināšanai vai būtiskām izmaiņām esošajā darbībā attiecībā uz A kategorijas piesārņojošo darbību vai B kategorijas piesārņojošo darbību (atkritumu sadedzināšanas iekārtu), operators informē sabiedrību par piesārņojošo darbību:

1) publiski – nodrošinot iespēju saņemt informāciju operatora birojā un vietējā pašvaldībā;

2) individuāli - nosūtot paziņojumus īpašniekiem (valdītājiem), kuru nekustamie īpašumi robežojas ar pieteiktās piesārņojošās darbības vietu vai atrodas tās tiešas ietekmes zonā;

3) laikrakstā „Latvijas Vēstnesis", kā arī vismaz vienā vietējā laikrakstā;

4) internetā – operatora vai attiecīgās pārvaldes mājas lapā;

5) par jaunām piesārņojošām darbībām – arī Latvijas radio pirmajā programmā vai vietējā radio.

Savukārt minēto noteikumu 31[1].punkts noteic, ka operators piecu darba dienu laikā pēc tam, kad sniegta informācija sabiedrībai, nosūta pārvaldei dokumentus, kas apliecina šo noteikumu 30. un 31.punktā minēto prasību izpildi.

Tādējādi minētās tiesību normas imperatīvi nosaka operatoram sabiedrības informēšanas pienākumu, bet iestādei uzliek pienākumu kontrolēt, vai operators atbilstoši izpildījis visas tiesību normu prasības.

[15.7] Tiesa pārbauda vai atbildētājs pirms Atļaujas izdošanas ir veicis iepriekšminētajās tiesību normās noteikto kontroli attiecībā uz SIA „CEMEX" sabiedrības informēšanas pienākuma izpildi.

Atbildētājs Lēmumā *(lietas 13.lpp., 2.punkts)* norāda, ka iesniedzēja pārstāvjiem un citiem interesentiem atbilstoši iepriekšminēto tiesību normu prasībām bija iespēja iepazīties A kategorijas piesārņojošās darbības iesniegumu un paredzētajām izmaiņām SIA „CEMEX" darbībā un, ka 2005.gada 7.decembrī sabiedriskajā apspriešanā piedalījās tikai viens cilvēks no Brocēnu novada pašvaldības. Tāpat noteiktajā termiņā netika saņemts neviens priekšlikums vai atsauksme.

[15.8] APL 150.panta pirmā daļa noteic, ka iestādei jāpierāda tie apstākļi, uz kuriem tā atsaucas, kā uz savu iebildumu pamatojumu. Tādējādi konkrētajā gadījumā iestādes pienākums bija pierādīt augstāk minēto faktisko pazīmju esamību.

Lietas materiālos ir pierādījumi, ka sludinājums ticis publicēts (skat. punktu [9.1]) laikrakstā „Latvijas Vēstnesis", kur norādīts, ka informācija par paredzamo darbību pieejama Brocēnu pilsētas domes Informācijas centrā, termiņš līdz kuram informācija būs pieejama un noteikts arī 40 dienu termiņš rakstveida priekšlikumu iesniegšanai.

Informācija par piesārņojošo darbību veicošajiem uzņēmumiem un tiem izsniegtajām atļaujām piesārņojošai darbībai ir ietverta Valsts vides dienesta mājas lapā *(http://www.vvd.gov.lv/piesarnojums.shtml, aplūkots 2008.gada 4.jūnijā)* internetā.

Tiesai neizdevās iegūt pierādījumus tam, ka: 1) būtu nosūtīti individuāli paziņojumi īpašniekiem (valdītājiem), kuru nekustamie īpašumi robežojas ar pieteiktās piesārņojošās darbības vietu vai atrodas tās tiešas ietekmes zonā; 2) informācija publicēta vismaz vienā vietējā laikrakstā; 3) informācija būtu publicēta SIA „CEMEX" mājas lapā *(http://www.cemex.com/gl/gl_la.asp, aplūkots 2008.gada 4.jūnijā)*.

No minētā izriet, ka SIA „CEMEX" ir pārkāpusi Noteikumu Nr.294 30. un 31.punkta prasības. Bez tam Valsts vides dienesta Liepājas reģionālā pārvalde Atļaujas sagatavošanas un izsniegšanas procesā nav norādījusi SIA „CEMEX" uz Noteikumu Nr.294 30. un 31.punkta pārkāpumiem, kā arī uzlikusi par pienākumu veikt pasākumus pārkāpumu novēršanai.

No minētā tiesa izdara secinājumu, ka Valsts vides dienesta Liepājas reģionālā pārvalde nav atbilstoši veikusi kontroli pār operatora rīcību

sabiedrību informējot un iesaistot apkārtējai videi būtiska lēmuma pieņemšanas procesā.

[15.9] Tiesa noskaidro vai SIA „CEMEX" sabiedrības informēšana, pārkāpjot Noteikumu Nr.294 30. un 31.punkta prasības, bija pietiekami efektīva, lai sabiedrība uzzinātu par videi būtiska lēmuma pieņemšanas procesu, kā arī aktīvi izteiktu savu viedokli.

Tiesas ieskatā apstāklis, ka sabiedriskajā apspriešanā piedalījās tikai viens cilvēks, kuram turklāt piedalīšanās pienākumu, iespējams, nosaka ieņemamais amats, norāda uz to, ka sabiedrība kopumā, un it sevišķi piesārņojošās darbības tiešā tuvumā, nav bijusi pietiekami informēta par notiekošo apkārtējai videi būtiska lēmuma pieņemšanas procesu. Vienreizējs sludinājums oficiālā laikrakstā un iestādes mājas lapā, kā arī informācijas pieejamība pašvaldībā acīmredzami nav bijis pietiekami, lai nodrošinātu sabiedrības efektīvu informēšanu un iesaistīšanu.

[15.10] ANO Eiropas ekonomiskās komisijas sagatavotajos komentāros par Orhūsas konvencijas piemērošanu norādīts, ka publiskus paziņojumus (sludinājumus) šādos gadījumos var uzskatīt par atbilstošiem tikai tad, ja tie efektīvi sasniedz vismaz to sabiedrības daļu, kuru var skart pieņemamais lēmums. Ievērojot apstākli, ka ar informāciju piesātinātajā sabiedrībā var būt ļoti grūti piesaistīt ieinteresētās sabiedrības daļas uzmanību, minētajos komentāros uzsvērts – lai sabiedriskā apspriešana nebūtu uzskatāma par imitētu, jāpārliecinās, vai ieinteresētā sabiedrības daļa ir pienācīgi un saprotamā veidā informēta par plānotajām īpašām darbībām, pie kurām saskaņā ar Orhūsas konvencijas I pielikuma 3.punktu pieder arī cementa ražošanas iekārtas rotējošos cepļos (krāsnīs), kuru ražošanas jauda pārsniedz 500 tonnas dienā. Bez tam jādara viss iespējamais (saprātīgi jācenšas), lai sabiedrībai atvieglotu šo piedalīšanos. Neliels paziņojums laikrakstā starp simtiem citu paziņojumu varētu tikt uzskatīts par neefektīvu *(The Aarhus Convention: An Implementation Guide. United Nations Economic Commission for Europe, Geneva, 2000. pp. 89 - 112).*

Vērtējot konkrētās lietas faktiskos apstākļus kopsakarā ar tiesību normām tiesa nodibina, ka konkrētajā gadījumā iestāde bija formāli un neatbilstoši tiesību normām pildījusi pienākumu kontrolēt, lai sabiedrība tiktu efektīvi informēta par lēmumu, kurš var būtiski ietekmēt apkārtējo vidi. Tiesas atzīst par pamatotu pieteicējas viedokli, ka sabiedriskā apspriešana notikusi formāli un procesā nav izzināts sabiedrības viedoklis.

[16] Tiesa uzskata, ka sabiedriskajā apspriešanā izteiktais viedoklis varēja ietekmēt pārsūdzēto Lēmumu pēc būtības, tādēļ minētais procesuālais pārkāpums uzskatāms par būtisku. Nenodrošinot konkrētajā gadījumā Atļaujas izsniegšanas procesā sabiedrisko apspriešanu atbilstoši Noteikumu Nr.294 prasībām Valsts vides dienesta Liepājas reģionālā pārvalde izdodot administratīvo aktu (Atļauju) ir pieļāvusi būtisku

procesuālu pārkāpumu, kas pats par sevi ir novedis pie tā, ka šis administratīvais akts ir atzīstams par prettiesisku. Pamatojoties uz minēto prettiesisks ir arī Lēmums ar kuru atbildētājs atstāja spēkā izsniegto Atļauju.

[17] Konstatējot, ka pārsūdzētais Lēmums ir prettiesisks tā iemesla dēļ, ka Atļaujas sabiedriskā apspriešana notikusi pārkāpjot tiesību normas, tiesa atzīst, ka nav nepieciešams vērtēt pārējos pieteikumā ietvertos apsvērumus.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 253.panta pirmo un sesto daļu, 254.panta trešo daļu un 289.-291. pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

apmierināt biedrības „Vides aizsardzības klubs" pieteikumu par Vides pārraudzības valsts biroja 2006.gada 10.maija lēmuma Nr.31s atcelšanu.

Atcelt ar tā pieņemšanas brīdi Vides pārraudzības valsts biroja 2006.gada 10.maija lēmumu Nr.31s.

Uzlikt par pienākumu Latvijas Republikai atmaksāt biedrībai „Vides aizsardzības klubs" viņas samaksāto valsts nodevu Ls 10 apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Spriedums sastādīts 2008.gada 5.jūnijā.

Tiesnese (paraksts) L. Andersone

NORAKSTS PAREIZS
Tiesnese_____L.Andersone
Administratīvā rajona tiesa
Rīgā, 2008.gada 5.jūnijā